

Forfatter: Rosenstand-Goiske, Marie Benedicte

Titel: BREV TIL: Paludan-Müller, Jens FRA: Rosenstand-Goiske, Marie Benedicte (1795-10-09)

Citation: Rosenstand-Goiske, Marie Benedicte: "BREV TIL: Paludan-Müller, Jens FRA: Rosenstand-Goiske, Marie Benedicte (1795-10-09)", i *Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid*, s. 143. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991714-000-shoot-L0019917140000063.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Min egen gode J.

Ja du er dog ret meget god, at skrive mig til endskiøndt du intet Brev fik med sidste Post - Dog det er sandt det vidste du jo ikke den Gang - altsaa - tager jeg det halve af min Berømmelse tilbage, men kuns det halve det øvrige fortæner du i Sandhed. Du skrive saadanne søde Breve. Var du her kuns, saa skulde du til Giengield raade en heel Time for Husholdningen. Armestolte Pige, du troer altsaa, at du dermed kan betale et saadant Brev - ney! ney jeg troer det ikke - men hvad har ieg at betale med uden min varme Ømhed for dig. - Dog du er i min Gield. Jeg antog din Caution for Haabet som din Veninde eller som du kalder hende din Velgiørerinde modtog jeg hende med aabne Arme, men den Bedragerske viiste sig straks. Hun fortalte mig at du var fulgtes med min Moder og at du havde skrevet for at overrumple mig. Hun fulgte mig Vognen imøde og forsikkrede at se een Mand, i en brun Frakke som sad hos Lars, var dig - see nu hvordan du kommer ud af det med din Caution. -

Dersom min Moder ikke vilde gjøre mig misundelig saa skulde hun ikke fortælle mig hvor megen Fornøjelse hun har nydt i ait Selskab hvor rart det var at følges med dig, at seile med dig at besøge dig. - O, min J - er det vel ret af min Moder at sige mig det - Min Moder elsker dig ubeskriveligt du er et lykkeligt Menneske alle alle uynder dig - endog den stolte Peder siger, at du er det bedste Menneske han kiender. Jeg er vis paa at han synes du er meget for god til mig. - Men min Bertel min ømme lidende Bertel er vist partiisk nok til at troe mig min Lykke værdig. Du maatte næsten græde over hans Brev skriver du, saa du græd virkelig ikke - siig mig er det en Skam for et Mandfolk at græde, eller er de saa ulykkelige ikke at kunne? O, hvor beklager ieg den da - Jeg maatte quæles om ieg ikke kunde udøse Taarer Strømme af Taarer over B's Skrivelse. I saadanne Tilfalde er det vanskeligt men /naar man kan/ trøsteligt at troe whatever is is best. Du maae nok siige Arme W.... om du har taget Feyl - Har lu ogsaa sagt arme Dicte har du sagt det, jeg haaber ney, om jeg endog gav dig anledning til at tænke det - gjorde jeg det virkelig? siig ney gode J. jeg kan ikke taale at høre det - paae nogen Tiid er ieg blevet meget stolt - Endog uden nogen Menneskekundskab vilde du kunde begribe Aarsagen dertil. God Nat min inderlig elskede J. Drøm om din ømme

Veninde din egen
Dicte.

Pørsløwd. 9. Octbr, 1795.

s. 144s. 145 Du har nok læst den almindelige Regel par une fauss politique, d'une chose publique ne fait jamais secret. - jeg vil derfor spørge dig om du har noget imod at ieg siger Ditte det du gav Tante R. Lov til at sige B.